# ARPA DEL MAR

No se com nomenar tan altes roques,
Passo nuses de foc i pedrenies,
Remada verilat final, no toques
Fites al vell ordenament dels dies.

Que es vessi dins la copa de les roques
La veritat final. Les caresties
No haurien d'afeblir-nos, amb tan poques
Ones altives i menaderes.

El ferro està rocat. Calla el canó.
Amor, damunt l'herbei s'aturen uns peixes
Aagnats amb cabalies de Neó.

Amor, la casa dara a la malesies
Barbàsies. No, no, capdevell, no
Segreguis pensament. Obrim les reixes.